

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/139/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5918202059
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5918202059.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Miroslava Jamricha a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31575951, Hodžova 11, 010 01 Žilina, proti žalovanej: U. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX. B., P. X. XXX/XXX., v spotrebiteľskom spore o zaplatenie 1.911,72 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 5Csp/66/2018-265 zo dňa 16.04.2019, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu v časti výroku napadnutého odvolaním - II., III. a v časti, ktorou súd povolil žalovanej splácať dlh v splátkach, **p o t v r d z u j e .**

Rozsudok okresného súdu v časti výroku nenapadnutého odvolaním **p o n e c h á v a** nedotknutý.

Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd ako súd prvej inštancie v predmetnom spore rozhodol nasledovne:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1.661,72 eur, ktorú sumu jej súd povoľuje splácať v 50,- eurových mesačných splátkach, počnúc právoplatnosťou výroku tohto rozsudku, vždy do každého 20.dňa v mesiaci až do úplného zaplatenia pod následkom straty výhody splátok.

II. V ostatnej časti súd žalobu zamietla.

III. Žalobcovi sa priznáva náhrada trov konania v rozsahu 74%, ktoré je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi vo výške určenej samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

V dôvodoch svojho rozhodnutia poukazuje na ust. § 52, § 53 Občianskeho zákonníka, § 108, § 110 Obchodného zákonníka a vykonané dokazovanie konštatoval nasledovné skutkové a právne závery:

Dňa 22.10.2014 bola uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu, v tom čase podnikajúceho pod obchodným menom Sperbank Slovensko, a.s. a žalovanou rámcová zmluva o bežnom účte s programom služieb ACTIVE PREMIUM s tým, že zmluvný vzťah sa spravoval okrem iného aj dojednaniami uvedenými v zmluve, všeobecných obchodných podmienkach a obchodných podmienkach, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Na základe zmluvy žalobca zriadil a viedol pre žalovanú bežný účet a poskytoval jej služby súvisiace s vedením účtu s možnosťou poskytnutia úverového rámca k predmetnému účtu formou povoleného prečerpania, ktorú žalovaná využila. Žalobca viedol pre žalovanú účet za odplatu, žalovaná bola povinná platiť poplatkov za program ACTIVE PREMIUM uvedený v aktuálne platnom sadzobníku poplatkov. V zmysle zmluvy a v zmysle dodatku banka poskytla dňa 16.03.2015 žalovanej povolené prečerpanie do výšky limitu povoleného prečerpania 1.800,- eur. Z dôvodu opakovaného porušovania ustanovení zmluvy žalobca v zmysle všeobecných

obchodných podmienok znížil žalovanej limit povoleného prečerpania na 0,- eur dňa 28.08.2018. Maximálny rozsah úveru bol určený vo výške 1.800,- eur, úroková sadzba bola dohodnutá ako variabilná vo výške 17,9 %. Žalovaná sa dostala na účte do nepovoleného prečerpania vo výške žalovanej istiny, a preto žalobca zatvoril účet žalovanej. Účet žalovanej bol zrušený dňa 06.09.2018 s debetným zostatkom vo výške 1.911,72 eur. V zmysle všeobecných obchodných podmienok v spojení s výveskou úrokových sadzieb sadzba úroku platná pre prekročenie/nepovolené prečerpanie v danom prípade predstavuje 28 % ročne.

Právny vzťah, na základe ktorého si žalobca uplatňuje svoj nárok voči žalovanej je založený zmluvou, ktorá je svojou povahou spotrebiteľskou zmluvou, uzavretou medzi žalobcom ako dodávateľom a žalovaným ako spotrebiteľom. Na uvedený právny vzťah sa vzťahujú ustanovenia Zákona č.129/2010 Z. z.. Žalobca s i uplatňuje voči žalovanej nárok na úhradu debetného zostatku na účte žalovanej a úroku za nepovolené prečerpanie účtu vo výške 28% ročne.

Pokiaľ ide o výšku debetného zostatku, žalobca preukázal výšku neuhradeného zostatku, a to v sume 1.911,72 eur, čo žalovaná nerozporeovala, poukázala však na čiastočné úhrady realizované z jej strany a to v priebehu konania, v celkovej výške 250,- eur. Keďže v tejto časti čo do zaplatenia sumy 250,- eur záväzok žalovanej zanikol splnením v zmysle § 559 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (žalovaná realizovala úrady dňa 20.12.2018 vo výške 100,- eur, dňa 20.01.2019 vo výške 50,- eur, dňa 19.02.2019 vo výške 50,- eur a dňa 14.04.2019 vo výške 50,- eur), súd v tejto časti žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

Zároveň súd zamietol žalobu žalobcu v časti uplatneného úroku vo výške 28% ročne zo sumy 1.911,72 eur od 07.09.2018 do zaplatenia. Žalobca si uplatňuje úrok 28% ročne s poukazom na všeobecné obchodné podmienky článok 3.12 v spojení s Výveskou úrokových sadzieb časť "úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu" a v spojení s ustanoveniami § 2 písm. f) a § 18 Zákona 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

V zmysle bodu 3.12 VOP, po dobu nepovoleného prečerpania musí majiteľ účtu platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby "úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu". Nepovolené prečerpanie sa považuje za porušenie zmluvných povinností klienta, s ktorým je spojená povinnosť zmluvnú pokutu v zmysle sadzobníka. Pokiaľ majú súdy poskytovať spotrebiteľom ochranu, je potrebné poukázať na to, že neprijateľnou zmluvnou podmienkou je skutočnosť, aby spotrebiteľ mal akceptovať podmienku banky uvedenú v záverečných ustanoveniach, že banka je oprávnená meniť obchodné podmienky s tým, že o zmenách banke postačuje dať informáciu v elektronickej podobe, čo sťažuje spotrebiteľovi zisťovanie toho, ako sa menia obchodné podmienky a tieto obchodné podmienky by mal overovať každodenne zistením v elektronickej komunikácii banky. Dojednanie takejto podmienky poukazuje na to, že silnejšou stránkou v úverovom vzťahu je práve banka, ktorá môže svojvoľne meniť obchodné podmienky, ako súčasť zmluvy bez možnosti klientov banky ovplyvniť zmenu obchodných podmienok. Preto aj odkaz banky na sadzobník poplatkov a sankčnej úrokovej sadzby 28% za nepovolené prečerpanie preukazuje slabú vyjednávaciu silu klientov vo vzťahu k banke. Ustanovenie § 18 Zákona č.129/2010 Z. z. sa vzťahuje na povolené prečerpanie účtu, nie však na nepovolené prečerpanie. V takom prípade, podľa názoru súdu musí byť jednoznačne individuálne dohodnuté medzi zmluvnými stranami úročenie nepovoleného prečerpania konkrétnou úrokovou sadzbou. Odkaz na Vývesku úrokových sadzieb na webovom sídle žalobcu je podľa názoru súdu v danom prípade nepostačujúci, túto podmienku nemožno považovať za individuálne dojednanú. Žalobcovi teda patrí náhrada len za vykázanie debetného zostatku, preto súd v ostatnej časti, pokiaľ si žalobca uplatnil i úrok 28% ročne zo sumy 1.911,72 eur v tejto časti súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 255 ods. 2 CSP a náhradu trov konania pomerne rozdelil podľa pomeru úspechu sporových strán vo veci. Žalobca bol úspešný čo do zaplatenia sumy 1.661,72 eur, čo v percentuálnom vyjadrení predstavuje 87%, žalovaná bola úspešná pokiaľ ide o sumu 250,- eur čo predstavuje 13%, čistý úspech žalobcu teda predstavuje 74% (87%-13%). O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorý sa konanie končí.

Zároveň súd žalovanej povolil splácať dlžnú sumu v pravidelných mesačných splátkach vo výške 50,- eur počnúc právoplatnosťou výroku tohto rozsudku až do zaplatenia pod následkom straty výhody splátok, t.j. nezaplacením čo i len jednej splátky sa stane splatným celý dlh. Súd tak zohľadnil súčasnú situáciu žalovanej, ktorá nemá stabilný príjem, pracuje na dohodu s minimálnym príjmom.

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku okresného súdu v časti výrokov II. a III. a v časti, ktorou súd povolil žalovanej splácať dlh v splátkach podal odvolanie žalobca. Navrhoval odvolaciemu súdu

rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmeniť v zmysle ust. § 388 CSP a žalobe vyhovieť v celom rozsahu a zároveň žalobcovi priznať aj náhradu trov konania a trov odvolacieho konania. Vo svojom odvolaní poukázal na to, že sa nestotožňuje s argumentmi súdu prvej inštancie uvádzanými v napadnutom rozsudku, považuje napadnutý rozsudok za nesprávny z dôvodu, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Poukázal na skutočnosť, že súd porušil právo žalobcu na spravodlivé súdne konanie a postupoval v rozpore so zásadou kontradiktórnosti súdneho konania, keď v rozpore s § 151 CSP skúmal tvrdenia žalobcu, ktoré neboli žalovaným spochybnené. V súlade s prejednacou zásadou civilného sporového konania je súd limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu, a to aj v spotrebiteľských sporoch. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia všeobecných súdov.

Pokiaľ ide o úrok z prekročenia a zmena úrokovej sadzby pri povolenom prečerpaní a prekročení na bežnom účte poukázal na ust. § 2 písm. f/ a § 18 zák. č. 129/2010 Z.z. ako aj na všeobecné obchodné podmienky. Žalobca zmenu úrokovej sadzby na 19,9 % oznámil žalovanému vo výpisoch z účtu.

Žalovaný ako spotrebiteľ bol o svojom prekročení a úrokovej sadzbe úročením 28 % informovaný v zmysle všeobecných obchodných podmienok, a to zverejnením v úrokovej výveske na web stránke s tým, že všetky relevantné dokumenty sú dostupné aj na každej pobočke banky. Okrem toho žalovaný bol o svojom prekročení na účte informovaný výpismi z účtu. Žalobca si daný nárok na úrok uplatnil z titulu prekročenia, ktoré upravuje zák. č. 129/2010 Z.z. Zmluva o účte pre prípad prekročenia nemusí ako obligatórnu náležitosť obsahovať údaje uvedené v § 9 ods. 2 cit. zákona. Naopak, podľa § 18 ods. 1 cit. zákona postačuje, aby veriteľ informoval spotrebiteľa na trvanlivom médiu o úrokovej sadzbe. V tejto súvislosti poukázal na judikatúru Súdneho dvora. Ďalej poukázal na to, že výška úroku pri nepovolenom debete na účte bola upravená aj vo výveske úrokových sadzieb, ktoré žalobca doložil súdu ako prílohu k žalobe.

Pokiaľ ide o úrok za povolené a úrok za nepovolené prečerpanie účtu, poukázal na rozhodnutia všeobecných súdov.

Okresný súd povolil žalovanej splatiť istinu v splátkach avšak žalobca má za to, že súd nedostatočne zistil skutkový stav týkajúci sa možnosti žalovanej uhradiť dlžnú pohľadávku. Súd sa vôbec nezaoberal majetkovými pomermi žalovanej, ale svoje zistenia obmedzil výlučne na uvedenie, že žalovaná nemá stabilný príjem. V tejto súvislosti taktiež poukázal na rozhodnutia všeobecných súdov.

Súd priznal nárok na náhradu trov konania žalobcovi v rozsahu 74 %, pričom pri posudzovaní úspechu a neúspechu v konaní súd prihliadal na čiastočné úhrady žalovanej, ktoré považoval za neúspech žalobcu a úspech žalovaného. Preto má za to, že súd pri výpočte náhrady trov konania postupoval nesprávne. Postupoval nesprávne aj v prípade, keď konanie v časti úhrad žalovaného nestavil, ale zamietol, keďže z dôvodu čiastočných úhrad dlhu žalovaným žalobca zobrať žalobu v danej časti späť, a preto súd mal konanie v tejto časti zastaviť, nie zamietnuť a za to, že v konaní bol úspešný v rozsahu 100 %.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu proti rozsudku okresného súdu písomne nevyjadřila.

4. Krajský súd, ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávneným subjektom, ktorým je žalovaný, v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok okresného súdu v časti výroku napadnutého odvolaním v súlade s ust. § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti. Rozsudok okresného súdu v časti výroku nenapadnutého odvolaním ponechal nedotknutý.

5. V zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. V zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. V zmysle ust. § 387 ods. 3 CSP, odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v

odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

8. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotení toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania strany konania konštatuje, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 191 a nasl. CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 387 ods. 2 CSP, keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

9. S rozhodnutím okresného súdu, právnym posúdením veci, ako aj zdôvodnením rozsudku sa odvolací súd plne stotožnil a v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP na tento poukazuje. Odvolateľ k veci samotnej neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav následne prijaté právne závery. Keďže súd prvej inštancie sa vyporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré boli uvedené v podanom odvolaní a na ktoré poukazoval žalovaný aj v priebehu prvostupňového konania, odvolanie nepovažoval odvolací súd za dôvodné.

10. Pre zdôraznenie správnosti rozhodnutia okresného súdu odvolací súd uvádza nasledovné:

11. Z odvolania žalovaného vyplýva, že namieta odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam ako aj v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, t.j. že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, t.j. súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

12. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistení skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

13. Ďalší uplatnený odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t.j. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočným) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti prípadne zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti.

14. Odvolací dôvod v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b) CSP sa týka postupu súdu porušujúceho právo odvolateľa na spravodlivý proces. Obsah práva na spravodlivý proces je pomerne široký, medzi jeho zložky možno zaradiť právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia a podobne. Porušenie

ktoréhokoľvek uvádzaného čiastkového práva strany sporu postupom súdu predstavuje pochybenie súdu. O naplnenie odvolacieho dôvodu v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. d) CSP pôjde predovšetkým vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu znemožňuje realizáciu práv strany sporu dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa javí ako nespravodlivé. Konkrétne pochybenie preto musí byť hodnotené v kontexte celého konania.

15. Odvolací súd dospel k záveru, že uplatnené odvolacie dôvody nie sú naplnené. Súd prvej inštancie vykonal vo veci náležité dokazovanie, z neho získané dôkazy vyhodnotil podľa zákonných kritérií v zmysle ust. § 191 ods. 1 CSP a na základe toho ustálil správny skutkový stav, z ktorého pri rozhodovaní vychádzal.

16. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že súd prvej inštancie správne posúdil zmluvný vzťah založený zmluvami ako spotrebiteľský, pretože bol uzavretý medzi osobou, ktorá v rámci svojej podnikateľskej činnosti v čase uzavretia zmluvy poskytovala úvery (žalovaný) a fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý úver mimo rámca akejkoľvek obchodnej či inej podnikateľskej činnosti (žalobca). Žalobca mal v zmysle ustanovení zákona v danom právnom vzťahu postavenie spotrebiteľa a z titulu tohto postavenia požíval zákonom poskytnutú všeobecnú ochranu (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka).

17. V preskúmvanej veci vychádzajúc z obsahu podanej žaloby žalobcu sa žalobca domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 1.911,72 eur spolu s úrokom 28 % p. a. zo sumy 1.911,72 eur od 07.09.2018 do zaplatenia. Svoju žalobu žalobca odôvodnil tým, že na základe uzatvorenej písomnej zmluvy zriadil a viedol účet žalovanej a poskytoval jej služby súvisiace s vedením účtu s možnosťou poskytnutia úverového rámca k predmetnému účtu formou povoleného prečerpania. Žalovaná mala zmluvnú povinnosť mať dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií, splátky úverov, poplatkov v zmysle všeobecných obchodných podmienok, sadzobníka a akýchkoľvek finančných záväzkov voči banke. Žalovaná túto povinnosť porušila a na účte sa dostala do nepovoleného prečerpania v sume žalovanej istiny a tento dlh nevyrovнала. V súlade so všeobecnými obchodnými podmienkami je potom žalovaná povinná po dobu nepovoleného prečerpania platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „úrok pri nepovolenom prečerpaní úveru“.

18. Žalobca sa v merite veci až do vyhlásenia rozsudku súdu prvej inštancie nevyjadroval, pojednávania, na ktorom súd prvej inštancie vec prejednal a vyhlásil dokazovanie za skončené podľa § 182 CSP sa nezúčastnil, neúčast' ospravedlnil a súhlasil s pojednávaním vo svojej neprítomnosti.

19. Z konania okresného súdu a jeho procesného postupu, zo spisového materiálu, nevyplýva, že by súd prvej inštancie porušil právo žalobcu na spravodlivé súdne konanie a postupoval v rozpore so zásadou kontradiktórnosti súdneho konania. S poukazom na to, že predmetný spor je sporom spotrebiteľským, pre ktoré konanie platia osobitné procesné postupy v súlade s ust. § 290 a nasl. CSP. V zmysle ust. § 295 CSP súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz. V procesnom postupe súdu prvej inštancie tak odvolací súd nezistil žiadnu vadu, ktorá by predstavovala zásah do žalobcovho práva na spravodlivý proces.

20. Odvolací súd ďalej konštatuje, že okresný súd správne žalobu v časti zamietol ako nedôvodnú s poukazom na uskutočnené úhrady debetného zostatku zo strany žalovanej po začatí súdneho konania. Pokiaľ žalobca vo svojom odvolaní tvrdil, že z dôvodu čiastočných úhrad dlhu žalovanou zobral žalobu v danej časti späť, tak odvolací súd konštatuje, že uvedený právny úkon sa v spisovom materiáli nenachádza. Keďže nedošlo k čiastočnému späťvzatiu žaloby zo strany žalobcu, okresný súd správne žalobu žalobcu v časti ako nedôvodnú zamietol.

21. Ďalej žalobca vo svojom odvolaní namietal, že mu prvostupňový súd nepriznal nárok na úrok 28 % ročne. Súd prvej inštancie jasne a zrozumiteľne v napadnutom rozsudku odôvodnil nepriznanie tohto nároku žalobcovi a odvolací súd k tomu zdôrazňuje, že ustanovenia zmlúv, všeobecných obchodných podmienok či iných listín, ktoré žalobcu ako banku oprávňujú účtovať si úrok z tzv. nepovoleného prečerpania, nemôžu požívať súdnu ochranu, a to z dôvodov, ktoré už uviedol súd prvej inštancie.

22. Pokiaľ ide o odvolanie žalobcu v časti, ktorou súd povolil žalovanej splácať dlh v splátkach tak k uvedenému odvolaciemu dôvodu odvolací súd uvádza, že správne okresný súd dospel k záveru, že

žalovaná splnila podmienku na to, aby jej bolo povolené splácanie dlhu v splátkach s tým, že zohľadnil súčasnú situáciu žalovanej, ktorá nemá stabilný príjem a pracuje na dohodu s minimálnym príjmom. Odvolací súd poukazuje na ustálenú súdnu prax s tým, že pri úvahe o určení lehoty na splnenie povinnosti alebo určenie, že peňažné plnenie sa môže vykonať v splátkach, je nutné vychádzať z konkrétnych okolností prípadu. Súd musí prihliadnuť na osobné a majetkové pomery sporových strán, výšku priznaného plnenia, platobnú schopnosť žalovanej, prejavenu snahu o plnenie záväzku žalovanej, dobu po ktorej by umožnením vykonania plnenia v splátkach došlo k zaplateniu prisúdenej sumy s tým, aby nepredstavovala neúmerné zvýhodnenie dlžníka na úkor veriteľa, ako aj to, či povolenie plnenia prisúdenej sumy v splátkach neprimerane nezasiahne do majetkových pomerov veriteľa. Súd teda musí lehotu na plnenie určiť tak, aby jej dĺžka nepoprela účel súdneho konania a v konečnom dôsledku viedla k odstráneniu právnej neistoty medzi sporovými stranami. Záver súdu o splnení podmienok na určenie dlhšej lehoty na vykonanie plnenia ako tri dni od právoplatnosti rozsudku musí byť vždy náležite odôvodnený. Odvolací súd dospel k záveru o vecnej správnosti rozsudku súdu prvej inštancie pokiaľ povolil žalovanej dlh splácať v mesačných splátkach, a to s ohľadom na jej sociálnu a majetkovú situáciu. Podľa názoru odvolacieho súdu povolenie splátok na uhradenie prisúdenej čiastky nespôsobí žalobkyni ekonomické problémy v jej obchodnej činnosti. Splácanie prisúdenej sumy v mesačných splátkach nezasiahne neprimerane ani do hospodárskych pomerov žalobkyne ako bankovej spoločnosti, ktorá má v predmete svojej obchodnej činnosti okrem iného zaradené aj poskytovanie úverov a ktorej pohľadávky jej dlžníci splácajú bežným spôsobom v splátkach. Odvolací súd zastáva názor, že slabší účastník, ktorým žalovaná ako spotrebiteľka nesporne je si zaslúži ochranu, keď sa objektívne ocitla v takej situácii, že by zaplatenie dlhu do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia bolo pre ňu devastujúce. Žalovaná okrem iného sama prejavila snahu dlh splácať. S poukazom na vyššie uvedené súd druhej inštancie považuje aj v tejto časti rozhodnutie okresného súdu za správne.

23. Pokiaľ ide o odvolanie žalobcu proti výroku rozsudku okresného súdu týkajúceho sa nároku na náhradu trov konania tak odvolací súd sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie plne stotožňuje s poukazom na to, že v predmetnej veci bolo potrebné aplikovať ust. § 255 ods. 2 CSP. Okresný súd rozhodol o celej merite veci a tak ako uvádzal vyššie nedošlo zo strany žalobcu k čiastočnému späťvzatiu žaloby z čoho vyplýva, že žalobca v predmetnom konaní nemal plný úspech.

24. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Vzhľadom k tomu, že žalovanej ako úspešnej strane sporu v predmetnom konaní trovy odvolacieho konania nevznikli, nepriznal jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

25. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)